

Stověžatá

Ze všeho nejdřív se Ája vydala na hlavní poštu, aby dala vědět Noemu, co se chystá podniknout. Sice ji kluk jeden ušatý zapomněl ve vlaku, ale přesto nechtěla, aby si o ni dělal starosti. A tak hned další den Noe dostal dopis od odvážné plyšové kamarádky:

MILÝ NOE,
ZAPOMNĚL JSI MĚ SPOLU S NAŠÍM PRÁZDNÝM ATLASEM
VE VLAKU. NEMUSÍŠ SE ALE BÁT!
VYDÁM SE DO SVĚTA A NAŠE MAPY PŘIVEDU ZPÁTKY.
POŠLU TI POHLEDNICE ZE VŠECH MĚST, KTERÁ NAVŠTÍVÍM,
ABY SES O MĚ NEMUSEL BÁT.
KLOV A PAŘÁT
TVOJE ÁJA

Pak se sovička mohla s klidným svědomím pustit do objevování. Kde jen ale začít? Před poštou ji vylekalo velkoměsto: auta troubila, tramvaje cinkaly a turisté spěchající za svým průvodcem s deštníkem ji málem zašlápli. Raději se rychle vznesla nad střechu pošty a samým údivem skoro přestala mávat křídly. Musela se na chvíli posadit na nedalekou Jindřišskou věž, aby se jí z té krásy nezatočila hlava. Ze soviho pohledu vypadala Praha jako záplava červených střech starých domů, prošpikovaná věžemi a protkaná bludištěm křivolakých uliček. Ája se znovu vznesla do vzduchu a nechala se unášet k líně plynoucí modrozelené řece Vltavě, která dělí město na dvě části. Pražané nemají na rozdíl od sov křídla, a přes řeku proto

postavili hned 18 mostů: některé pro chodce, jiné pro auta a další pro vlaky. Ten nejkrásnější z nich nechal vybudovat Karel IV., po němž se most jmenuje. Karel byl sice náš nejschopnější král, ale přece jenom žil ve středověku. Dal na pověry, a tak se začalo stavět 9. července 1357 v 5:31. Datum a čas tedy tvoří hezkou postupku 1-3-5-7-9-5-3-1. Možná to bylo magickým datem nebo vejci, která stavitelé přidávali do malty, ale Karlův most i po téměř 700 letech, mnoha válkách i povodních stojí a přijíždí ho obdivovat lidé z celého světa. Za časů našich pradědečků jezdily přes most tramvaje a v zimě se na zamrzlé Vltavě pod ním proháněli bruslaři. Dnes

